

„Jiřina Ryřavá se narodila v roce 1933. Do školy nastoupila během druhé světové války. Její vzpomínky zachycují dramatické události okupace.“

Pamatuju se na situaci, kdy nás najednou poslali ze školy domů, a to bylo v roce 1944. Už někdy v květnu asi, tehdy se stalo, že tam poblíž nás seskočili parašutisti a krajinu zavalili němečtí vojáci.“

„Rok 1948 ji zastihl na gymnáziu. Oblíbený třídní profesor, masarykovec, byl po politických čistkách odvolán a atmosféra se změnila. V roce 1951 při maturitě byla její rodina označena za vykořisťovatele.“

„To bylo prostě k smíchu, protože moji rodiče se celý život dřeli. Ta sedlačina není nic jednoduchého.“

„Tak jsme měli služebnou a kočího, ale vždycky s námi jedli u stolu, měli zadarmo bydlení. Prostě nikdy se s nimi nejednalo nějak jako s horšími lidmi.“

„V srpnu 1968 zažila její rodina okupaci Československa. Manžel byl přímo v Praze a popisoval atmosféru v ulicích.“

„Manžel vždycky vypravoval, že přesvědčovali ty cizí vojáky, že tady žádná kontrarevoluce není, a přesvědčovali je, aby prostě se sebrali a jeli domů. Bylo tady spousta vojáků z těch asijských republik, kteří vlastně vůbec nevěděli, o co jde.“

„Po smrti Jana Palacha přišla další tvrdá rána – normalizace. Paní Jiřina, která pracovala jako pedagožka, byla vystavena tlaku režimu na učitele.“

„Bohužel nic se nezměnilo. Přišla normalizace, na škole bylo kádrování, všichni jsme se museli zpovídat z toho, a jak jsme se zachovali v době Pražského jara.“

„Kvůli problémům se sluchem musela školství opustit a přešla do pedagogicko-psychologické poradny, kterou později vedla. Právě tam prožila i rok 1989.“

No, samozřejmě jsme chodili na Letnou. Byla to doba takových vzrušených emocí. Všichni jsme byli nadšení pro tu změnu.“

„Jiřina Ryřavá zasvětila život vzdělání. Učila na škole Korunovačnů i v dalších institucích, a i přes ztrátu sluchu nikdy neopustila práci s lidmi. V životě ji zasáhla i těžká osobní tragédie – ztráta syna. Přesto zůstala silnou, vzdělanou a laskavou ženou, která celý život věřila v sílu vzdělání a lidskosti.“